İKİYE BÖLÜNEN AY

Gökyüzü pırıl pırıl yıldızlarla doluydu. Yıldızların bazıları çok uzak, bazıları birbirine çok yakındı. Işıklarıyla birbirlerine tebessüm ediyorlar ve selâmlaşıyorlardı. Hatta bazen sohbet bile ediyorlardı. İşte bu gece de yıldızlar, böyle koyu bir sohbete tutuşmuştu. Mavi Yıldız, Sarı Yıldız'a bakıp:

– Şu gökyüzü ne güzel değil mi, dedi.

Sarı Yıldız:

– Evet, evet Allah çok güzel yaratmış her şeyi. Yıldızlar, gezegenler, hepsi de çok güzel, diye karşılık verdi.

Mavi Yıldız atıldı:

– Gezegenlerin en güzeli de Dünya değil mi?

– Evet, çünkü Allah, Dünya'yı insanlar için yaratmış, dedi Sarı Yıldız.

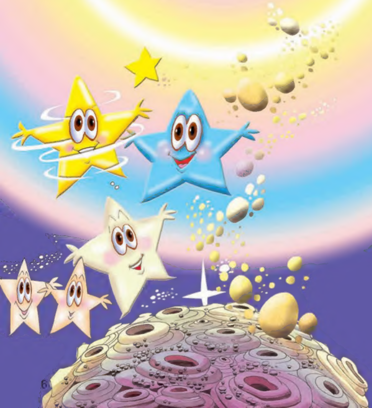
Mavi Yıldız:

– Acaba insanlar bu güzel gezegenin kıymetini biliyorlar mıdır? Allah'a şükrediyorlar mıdır, diye mırıldandı.

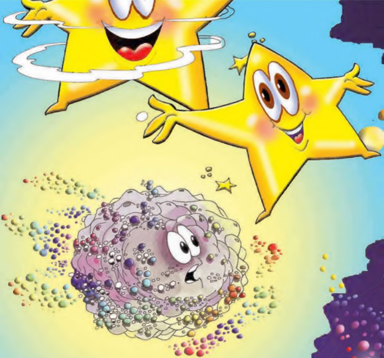
Onların konuşmalarına kulak misafiri olan İhtiyar Yıldız gülümsedi. Sonra onlara seslendi:

– Biliyor musunuz gençler, bir zamanlar insanların çoğu Allah'ı unutmuştu.

Genç yıldızlar telâşla söze atıldılar:

– Gerçekten mi? Ama neden? Peki, sonra nasıl buldular Allah'ı.

– Yüce Allah, insanlara doğru yolu göstermeleri için peygamberler gönderdi. İnsanları bir olan Allah'a inanmaya davet eden son peygamber de Hazreti Muhammed Aleyhisselâm idi.

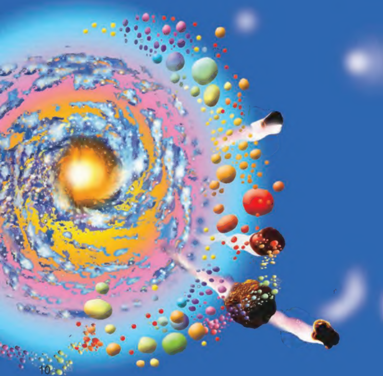
Yıldızlar birbirine baktılar ve:

– Ne güzel isim. Mutlaka kendisi de çok güzeldir bu peygamberin, dediler.

İhtiyar Yıldız gülümsedi ve:

– Elbette. Hem kendi hem ahlâkı güzeldi O'nun. İnsanları da kendisi gibi güzel ahlâklı olmaya çağırdı, dedi.

Sarı Yıldız:

– O zaman herkes hemen doğruyu bulmuştur, dedi. İhtiyar Yıldız'ın cevabı genç yıldızları hayal kırıklığına uğrattı:

- O'na inananlar ve doğru yolu bulanlar vardı. Ama ilk zamanlarda inanmayanlar çoğunluktaydı. Hatta O'nu peygamberlikten vazgeçirmeye çalışanlar bile oldu. Ama O her türlü zorluğa rağmen Allah'ı anlatmaya devam etti. O'na inanmayanlar, peygamber olduğunu ispatlaması için O'ndan mucizeler göstermesini istediler.

Mavi Yıldız şaşırmıştı:

– Ne mucizesi, dedi.

İnanmayanlar, Hazreti Peygamberin, Ay'ı ikiye bölmesini istediler, dedi İhtiyar Yıldız.

Yıldızlar şaşkındı:

– Şu Dünya'nın uydusu olan Ay'ı mı, diye hep bir ağızdan bağırdılar.

– Evet, evet inanmayanlar Allah Resûlünden Ay'ı ikiye bölmesini istediler.

Mavi Yıldız sordu:

– Peki, sonra ne oldu?

İhtiyar Yıldız sankı tekrar o günlere gitmişti. Sözlerine devam etti:

– Peygamberimiz Ay'a baktı ve parmağını kaldırıp Ay'ın üzerine yukarıdan aşağıya bir çizgi çekti. Ay, Allah Resûlünün bu işareti ile ikiye ayrılıverdi.

– Yaaaa, dedi yıldızlar, şaşkınlıkla.

İhtiyar Yıldız devam etti:

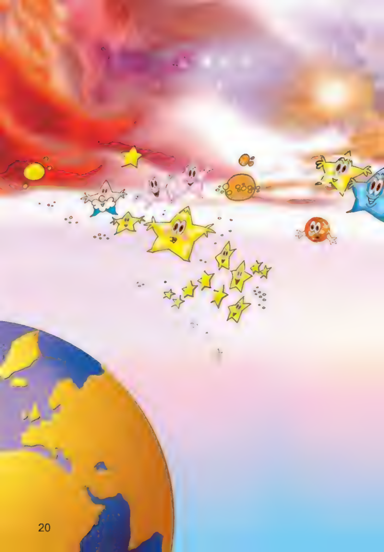

– Evet evet, [illegible]

– Peki ya sonra?

– [illegible]

– Artık herkes Peygamberimize inanmıştır bu mucizeyi görünce. Allah'a tam iman etmişlerdir. Kuşkuları kalmamıştır.

– Maalesef. Yine inkâr ettiler O'nu. Bu sefer bir başka şey uydurdular ve inanmaktan kaçtılar.

– Ne uydurdular?

– Hazreti Muhammed'in sihri, büyüsü göğe de tesir etti, dediler.

– Olamaz böyle bir şey, diye haykırdı yıldızlar.

İhtiyar Yıldız duygulanmıştı:

– İşte böyle çocuklar. Bazı insanlar böyle nankördür. Ama hepsi değil tabi. Bazıları ise Allah'a inanır ve O'nun verdiği nimetlere şükrederler.

Genç yıldızlar, bu sohbetten çok hoşlanmıştı. İhtiyar Yıldız'a teşekkür ettiler. Sonra da ondan dinlediklerini düşünerek Dünya'yı ve Ay'ı seyre daldılar.

